

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1386/2025
25.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Весне Манчић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К.бр.233/23 од 17.03.2025. године и Вишег суда у Врању 1Кж1.бр.74/25 од 09.09.20205. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Весне Манчић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К.бр.233/23 од 17.03.2025. године и Вишег суда у Врању 1Кж1.бр.74/25 од 09.09.20205. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К.бр.233/23 од 17.03.2025. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика за које је осуђен на казну затвора у трајању од 8 месеци и исти је обавезан да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећена ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Врању 1 Кж1.бр. 74/25 до 09.09.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Весне Манчић и пресуда Основног суда у Врању К.бр. 233/23 од 17.03.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног адвокат Весна Манчић због повреде Закона из члана 15. и 16, члана 419. став 2, члана 438. став 1. тачка 11), 438. став 2. тачка 2) и 3) и члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да побијане пресуде преиначи тако да окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело

из члана 194. став 1. Кривичног законика и досуди окривљеном трошкове на име одбране пред ОЈТ и судом одржаном-дана 09.05.2023, 08.06.2023, 17.01.2024., 05.03.2024, 02.07.2024, 11.02.2025. и 17.03.2025. године у износу од по 35.000,00 динара, одложеним-дана 21.07.2023. године, 28.11.2023, 08.04.2024, 25.09.2024, 07.11.2024. и 16.12.2024, на име састава жалбе од 23.04.2025. године износ од 60.000,00 динара и на име овог захтева износ од 60.000,00 динара, све укупно 395.000,00 динара на име буџетских средстава суда.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу сходно члану 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, приликом образлагања овако означене повреде бранилац наводи да се у радњама окривљеног не стичу битни елементи кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1 Кривичног законика, с обзиром да осим расправе између окривљеног и оштећене око коришћења трактора, других инцидената није било, није било угрожено спокојство оштећених, нити је суд утврдио да је наступила последица у виду угрожавања спокојства оштећене, већ је суд одлуку да је окривљени извршио предметно кривично дело, донео на основу недоследне, неистините и неповезане изјаве оштећене, посебно у погледу места извршења дела и лица која су била присутна у моменту расправе, а којим свим наводима бранилац суштински указује да је побијаним пресудама погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање те учињена повреда закона из члана 440. ЗКП.

Поред тога, бранилац у поднетом захтеву наводи да је првостепеном пресудом учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП јер је изрека пресуде неразумљива, као и да је суд прекршио одредбу члана 16., члана 15. и члана 419. ЗКП, с обзиром да тужилаштво ниједним доказом није доказало извршење овог кривичног дела, нити је првостепени суд дошао до извесности одређене чињенице – извршења кривичног дела, већ суд одлуку о кривици искључиво темељи на исказу оштећене. Поднетим захтевом за заштиту законитости бранилац је указао да су разлози првостепене пресуде противречни изреци, пресуда нема разлога о битним чињеницама, да су наведени разлози у образложењу пресуде потпуно нејасни и у знатној мери противречни али постоји и знатна противречност између онога што суд наводи кроз разлоге у својој пресуди о садржини изјава датих на записнику пред судом од стране оштећене и самих тих записника и да суд у току главног претреса није применио или је неправилно применио неку одредбу ЗКП. Оваквим наводима бранилац указује да су побијаним пресудама учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3)ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5. ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 15., члана 16., члана 419., члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 440. ЗКП, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбачен као недозвољен.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић,с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић